

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1081

02.12.2023 (134)

Міхаель Кюнєн

Політичний солдафонство: Традиції та дух SA

Частина 4

БЕЗПРАВ'Я (1934 - 1945)

Страта найкращих лідерів СА 30 червня 1934 року зламала хребет СА: її чисельність значно зменшилася, а політично вона була повністю безправною. Нічого не мало змінитися до 1945 року. Не маючи жодної реальної функції в Третьюму Рейху, СА відтепер перетворилася на величезний, аполітичний військово-спортивний клуб без жодного значення. Навіть війна, яка знову розпочалася в 1939 році, нічого не змінила: СА не було дозволено створювати власні військові формування, більшість членів СА виконували свій обов'язок у Вермахті, як і всі інші члени народу, лідери СА воювали і гинули на нижчих командних посадах, не маючи змоги здійснювати жодного формуючого впливу.

Таким чином, роки перебування при владі є досить непродуктивними для даної теми. Однак, навіть якщо бракувало позитивних можливостей для формування СА, саме аналіз безправ'я СА та його наслідків у негативній сфері пропонує важливі точки зору на традицію СА:

За своєю природою СА ніколи не була самостійною політичною силою, а завжди мала бути організаційною структурою для войовничої еліти партії. Тому неминуче, що позбавлення СА повноважень також мало вплинути на

значимість і впевненість НСДАП, войовничим відгалуженням якої вона була. "Коричневі сорочки" були найяскравішим і найчистішим вираженням націонал-соціалістичного духу, і тому їхнє позбавлення повноважень практично призвело до занепаду НСДАП як революційної і формуючої сили. Рішення від 30 червня 1934 року призвело до відмови від завершення революції на всіх рівнях і розподілу праці з реакцією, чий бастиони влади в армії, адміністрації та економіці залишилися недоторканими в обмін на обіцянку лояльності фюреру. Це означало, що найважливіші сфери державного та суспільного життя були вилучені з-під волі партії та її здатності впливати на них. Колишнє твердження про те, що **"партія керує державою"**, було практично анульоване в соціальній реальності. НСДАП здійснювала контроль настільки, наскільки це було можливо після національного повстання 1933/34 років.

Після 1934 року революція залишилася незавершеною, і навіть у межах своїх можливостей партія, позбавлена революційного, ідеалістичного і войовничого елемента первісної СА, дедалі більше вироджувалася в те, що я колись описав в іншому місці як "святковий комітет з організації пам'ятних заходів"! Безумовно, було зроблено багато хорошого:

Своїми підрозділами НСДАП досягла успіху там, де вона змогла заявити про себе, надавши реальні та ефективні докази націонал-соціалістичної волі формувати речі - у соціальній сфері з Німецьким робітничим фронтом, у сфері виховання молоді з Гітлерюгендом, у вербуванні та освіті німецьких жінок з Жіночим об'єднанням НСДАП. Ці досягнення дають уявлення про те, яким був би ефект, якби партії вдалося відстояти свої колишні претензії на тотальну владу в усіх сферах. Однак у такий спосіб доктор Геббельс своєю захоплюючою пропагандою створив небезпечну ілюзію, що націонал-соціалістична держава була реалізована, тоді як Третій Рейх, за своїми основними владно-політичними засадами, був у кращому випадку Німеччиною, яка стає націонал-соціалістичною, що, за словами Розенберга, потребувало б близько трьох поколінь для своєї реалізації - доки не вирросло б перше покоління, повністю виховане і навчене націонал-соціалізмом. Таким чином, націонал-соціалістична держава ґрунтувалася не на владно-політичній перемозі і формуючій силі революційної партії, що проникала в усі сфери, як це передбачалося спочатку, а в основному виключно на тому, що лідер партії став канцлером Рейху і зрозумів, як наділити цю посаду надзвичайними повноваженнями. Це також пояснює, чому після смерті фюрера реакція швидко піднялася і змогла відновити систему на свій лад, тоді як націонал-соціалістичний рух без партійного лідера при владі на ціле покоління втратив майже всю здатність до дій і відновив її лише в 1970-х роках.

Після 20 липня 1944 року партійній канцелярії під керівництвом П. Бормана вдалося залучити партію до влади: З утворенням Gauverteidigungskommissariate (Комісаріату оборони Гау) і Volksturm (Народного штурму), який підпорядковувався партії, Адольф Гітлер через десять років повернув долю Рейху в руки НСДАП, але багато в чому це було вже занадто пізно.

Зрештою, цікаво спостерігати, як під впливом стресів і труднощів війни обґрунтованість побоювань і пропозицій Рьома стає дедалі зрозумілішою: Із запізненням майже на десять років формування Ваффен-СС як елітних сил під націонал-соціалістичним впливом і фольксштурму як націонал-соціалістичної народної міліції реалізувало початкову концепцію начальника Генштабу про Вермахт, партія під проводом Бормана провела відчайдушну кампанію проти влади реакції після 20 липня 1944 року, а керівництво Вермахту виявилось пронизаним реакційними зрадниками.

Дві автентичні заяви фюрера у 1945 році демонструють, наскільки позбавлення СА повноважень 30 червня 1934 року стало вирішальною трагедією Третього Рейху:

"На моєму надгробку має бути написано: Він став жертвою своїх генералів!" і "Ернст Рем був правий: нам потрібен вермахт, наповнений революційним - націонал-соціалістичним духом!"

На додаток до компромісу з реакцією і подальшого безсилля СА, 30 червня 1934 року відбулася третя, доленосна подія, яка також мала зіграти свою роль у падінні Третього Рейху: Народження догматизму!

Під догматизмом ми розуміємо внутрішню установку, яка проголошує окремі переконання чи навіть цілісну систему переконань абсолютною істиною і, таким чином, гвалтує та підпорядковує собі розмаїття та відкритість природи та реальності. Таке ставлення завжди згубне, бо спроба замкнути реальність у клітці абсолютних переконань і надати їй певної форми завжди призводить до поведінки, що суперечить природі, і до негуманності в намаганні підпорядкувати природу та її закони догматам. Оскільки це суперечить внутрішній природі людини, догматизм породжує у своїх adeptів штучний та істеричний фанатизм, який покликаний заглушити внутрішні сумніви, а його противників придушує, не маючи для цього жодного іншого виправдання, окрім того, що вони не хочуть схилитися перед оманливою системою, не хочуть заперечувати природу і реальність. Від примітивної, вищої і простої нісенітниці, такої як християнська доктрина "я вірю в це, тому що це абсурдно" і ліберально-капіталістичний основний закон "людської рівності" до витонченої системи "ми", католицької догми, психоаналізу або марксистської доктринальної споруди, дуга догматичного

спотворення реальності, з якої впливає антигуманність ідеологій, є широкою.

Націонал-соціалізм, з іншого боку, не є ідеологією - він не будує догматичну, штучну доктринальну споруду з маячних переконань, а дивиться на дійсність як на світогляд і життєву позицію, здобуває в ній міцні позиції через пізнання природи та її законів і будує на цьому природний, органічний порядок життя. Націонал-соціалістична партія також не є догматичною - вона вимагає дисципліни і підпорядкування партійній лінії не тому, що претендує на абсолютну істинність ідеологічних доктрин, а тому, що така дисципліна необхідна для того, щоб войовничий, революційний рух міг замінити панівне суспільство, яке суперечить природі, на спільноту, Новий порядок, який відповідає природі і виду!

Те ж саме стосується і СА: тут теж не нав'язувалася штучна ідеологія, а розвивалося вільне, революційне ставлення до життя, завдяки якому войовничий націонал-соціаліст - політичний солдат - знаходить своє належне місце в людському співтоваристві і своєю войовничою відданістю допомагає здійсненню Нового Порядку!

До націонал-соціалізму людей приводять багато особистих причин і поглядів на життя - серед них можуть бути й догматичні, адже догматизм, з його обіцянками визначеності та остаточних пояснень, з його владною жорсткістю, є для багатьох людей постійною спокусою втечі від безжальної реальності. Однак в цілому націонал-соціалізм, партія та її СА завжди були вільні від догматизму.

Це також змінилося після 30 червня 1934 року: Не лише реакція виграла від безсилля СА, яке відтоді залишалося беззаперечним, аж поки 20 липня 1944 року не стала очевидною її національна ненадійність і зрада, але й СС, яка більше не підпорядковувалася штабному керівництву СА, стала незалежною організацією і з кожним роком набувала все більшої влади і впливу, аж до самого кінця перетворившись на державу в державі! Есесівці воєнних, мирних і воєнних років були також політичними солдатами. Те, що було описано до цього часу про СА, значною мірою стосується і СС, яка від самого початку мала бути нічим іншим, як подальшим відбором і формуванням еліти всередині політичної солдатчини.

Тому не дивно, що СС у важкій боротьбі, крок за кроком, спочатку підкорили апарат внутрішньої безпеки, а потім, у війні з Ваффен-СС, остаточно усвідомили себе націонал-соціалістичною революційною армією. Цим також пояснюється зразкова солдатська велич, товарицькість, дисципліна, готовність до самопожертви та відданість есесівців, які багато в чому реалізували вимогу Адольфа Гітлера до націонал-соціаліста - бути

"найчистішим втіленням цінності раси та особистості"! У всьому цьому - особливо на прикладі Ваффен-СС - ми бачимо справжній зразок ставлення політичного солдата до життя. Але все це насправді не характерно для СС: набагато повніше і в кінцевому підсумку випромінюючи на всіх чоловіків нашого народу, придатних до військової служби, згідно з ідеями Рьома, до цього слід було прагнути і реалізувати з самого початку СА і її елітне формування - штабні гвардійці СА - і це, безумовно, сталося б у разі перемоги над реакцією і початку другої революції.

Проблема СС, однак, полягала насамперед не в тому, що необхідний розвиток подій, який був зупинений з її допомогою 30 червня 1934 року, тепер доводилося надолужувати лише через роки, з огляду на війну, яка вже була практично програна, - проблема скоріше в тому, що СС, як і СА, спочатку починала з моделі політичного солдата в рамках націонал-соціалістичного руху, але під впливом свого рейхсфюрера Гімmlера дедалі більше розвивала власну догматичну ідеологію, яка, врешті-решт, мала з націонал-соціалізмом спільну лише назву:

СС не задовольнялися тим, що були підрозділом Націонал-соціалістичної партії і, таким чином, знайшли своє місце у фольксгауптвахті, як це завжди сприймалося СА, а бачили себе державою в державі - майбутніми господарями, а не частиною фольксгауптвахти!

Тут не місце детально аналізувати ідеологію СС і доводити її внутрішню несумісність з націонал-соціалістичним поглядом на життя. Достатньо лише кількох ключових слів: Складовими ідеології СС були вищість нордичної раси, неповноцінність слов'янських народів, побудова спадкової аристократії як абсолютно правлячого класу - все це антиприродні та догматичні переконання, які рішуче суперечать основним положенням націонал-соціалістичного погляду на життя - визнанню расової різноманітності (що виключає расову ненависть!) та ідеї національної спільноти (яка так само несумісна з односторонньою пошаною до нордичної раси, що становить лише меншість у німецькому тілі народу, як і з претензією на панівне становище нового дворянства нової крові!). За ідеологічним відчуженням послідувало організаційне:

теоретично СС були підрозділом НСДАП - на практиці, однак, вони все більше формували цілком незалежний орган влади в Третьюму Рейху і, врешті-решт, були пов'язані з націонал-соціалістичним Фольксстатом лише особистою присягою на вірність Адольфу Гітлеру. На піку своєї могутності провідні есесівські кола мріяли про незалежну державу ордену СС у Бургундії як державне ядро європейського континенту, підкореного нордичною расою, і про остаточну заміну Націонал-соціалістичної партії як провідної сили після остаточної перемоги, смерті фюрера та заміни її на СС.

Про це слід чітко зазначити:

Відкидати слід не саму по собі ідею ордену, елітарної освіти чи навіть справжньої расової шляхетності, а її суміш з нордичними мареннями обраності та подібними догматичними виродженнями, які штучно розривали і розділяли задуманий Volksgemeinschaft, а також налаштували проти нас всі інші народи і раси! Звичайно, таким думкам потурало лише невелике коло всередині СС, але, на жаль, вони були дуже потужними і, зрештою, вирішальними, бо за ними стояв сам рейхсфюрер СС. Гімmlер в принципі ніколи не розумів націонал-соціалізму, але під цим приводом завжди намагався нав'язати власну ідеологію расової зарозумілості та неправильно зрозумілої панівної людяності. Не потрібно пояснювати, наскільки ця есесівська ідеологія зашкодила нашій справі і сприяла падінню Націонал-соціалістичної народної держави! Як вже було сказано вище, подібні догматичні тенденції настільки ж чужі для СА, як і формування держави в державі!

Тому, коли в 1977 році я почав будувати нову СА, яка сповідувала традиції історичного Sturm-Abteilung, це також включало в себе рішення з самого початку: *"Поки я маю що сказати в цьому русі, ніякої нової СС не буде!"*

Тим часом, незважаючи на певний опір, ми повністю впровадили це в нашій громаді. Криза навколо есесівського крила в нашій громаді, згуртованого навколо колишнього члена керівництва ANS/NA Арнд-Гайнца Маркса, показала, наскільки виправданим було наше занепокоєння з приводу шкідливого нового видання есесівської ідеології.

Звичайно, спокуси догматично спотворити нашу ідею не обмежуються колом СС; і звичайно, в СС було також багато позитивного (як описано вище) - але поза межами СС догматизм ніколи не ставав рішучим і впливовим.

Але оскільки СС був безпосереднім бенефіціаром позбавлення повноважень СА 30 червня 1934 року, для нас **БОРОТЬБА ПРОТИ ДОГМАТИЗМУ** є частиною традиції, в якій ми стоїмо, разом з боротьбою проти реакції, про яку ми вже говорили! Наша клятва, що 30 червня 1934 року ніколи не повинно повторитися в історії нашого руху, вимагає рішучої відмови від догматичних ідеологій і організаційних тенденцій до незалежності всередині нашої спільноти. Для наших політичних солдатів це восьмий аспект традиції СА!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da, so genau wie die Wehrmacht. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Tabak, Wein, Rosenwasser, Vanille, Vanille, Vanille und Vanille haben nicht nur geschmacklich, sondern auch gesundheitlich viele Vorteile. Aber die Gefahr des biologischen Verlustes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die europäische Organisation ist aber nicht die Weltmacht - gegen alle weißen Völker (z.B. in England, Nordamerika und Australien, China, Indien und Russland).

Ob "legal" oder "illegal", ob im Waldweg oder im Straßenkampf, ob im Freizeitsport, bei der Arbeit oder auf einem Klavierabend, jeder NS-Jude Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1605 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опишете мишените си за въвеждане на тези теми в изкуството.

Моли: Опитвам се да обновявам фотографията, но най-много съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на човечеството (www.thirdreichnews.com/ truth.htm). Беше съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Тюрата световна война е абсолютно минало поле от информация. Търся информация за едно нещо и откривам още две неща, които трябва да проучиш. Чувствате се малко като архивист, който открива

the **NEW ORDER**

Number 179 (179) Founder 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware citizens and social lions fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, extreme taxation, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами

Сотні книг багатьма мовами

Сотні веб-сайтів багатьма мовами

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info